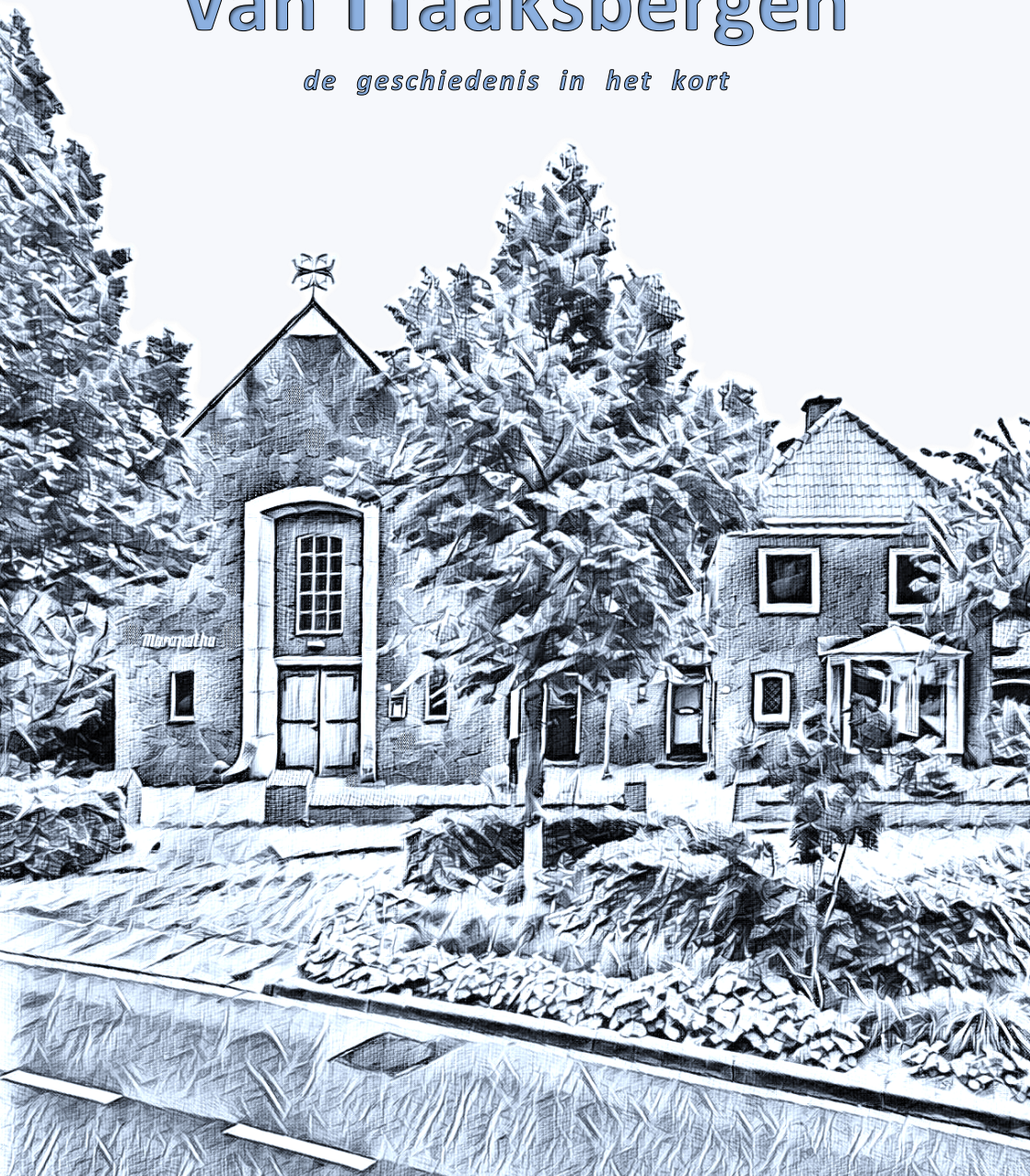

Gereformeerde Kerk van Haaksbergen

de geschiedenis in het kort

Inhoud

1.	Samenvatting	2
2.	Het ontstaan van de gemeente	3
3.	De tijd van de kerk aan de Zeedijk.....	4
	3.1. Het ‘kerkje van Ten Hoopen’	4
	3.2. De oorlogstijd.....	5
	3.3. De kerk wordt te klein	5
	3.4. De voorgangers	5
4.	De tijd van de kerk aan de Enschedesestraat	7
	4.1. Het Maranatha-kerkgebouw	7
	4.2. De financiering	8
	4.3. Ontwikkelingen	10
	4.4. Activiteiten	11
	4.5. Zingen	12
	4.6. Het orgel	12
	4.7. Betrokkenheid.....	13
	4.8. De voorgangers	13
5.	Ledentallen	15
6.	Fusies	15
7.	Verkoop van de Maranatha-kerkgebouwen.....	16
8.	Bronnen	18

1. Samenvatting

A.J.P. ten Hoopen

in 1899 gebouwd en in datzelfde jaar op 3 oktober in dienst gesteld.

De *Gereformeerde Kerk van Haaksbergen* is 1899 ontstaan op initiatief van enkele inwoners van Haaksbergen. Onder hen de heer A.J.P. ten Hoopen, textielfabrikant in Haaksbergen. Hij liet een kerkgebouw aan de Zeedijk oprichten, dat ook wel 'het kerkje van Ten Hoopen' genoemd werd. De kerk werd

Kerk aan de Zeedijk

Maranatha

In 1954 werd de kerk te klein en daarom kwam er aan de Enschedesestraat een nieuw kerkgebouw, Maranatha, met een woning voor de predikant. In deze pastorie woonden tot 1963 de voorgangers, daarna werd het als woonhuis verhuurd. Later werd het omgevormd tot Gemeentecentrum, een ontmoetingsplek voor de gemeente.

De *Protestantse Kerk in Nederland (PKN)* werd in 2004 opgericht. Hierin werd de Gereformeerde Kerk van Haaksbergen een kerkelijke gemeente.

Plaatselijk fuseerde de kerk op 1 september 2016 met de *Hervormde Gemeente Haaksbergen-Burse* tot *Protestantse gemeente te Haaksbergen – Burse*.

Na deze fusie werden de Maranatha-kerkgebouwen minder gebruikt en in 2023 werden ze verkocht.

2. Het ontstaan van de gemeente

In 1899 werd de Gereformeerde Kerk van Haaksbergen opgericht. Dit gebeurde op 3 oktober, maar al eerder dat jaar, op 10 juli 1899, kwam een aantal personen bijeen in het huis van textielfabrikant A.J.P. (Arend Jan Petrus) ten Hoopen. Zij dachten na over *'in welk opzicht kunnen wij nog meer en beter ten zegen zijn voor Haaksbergen'*, onder andere vanwege de *'moderne leer die in de Hervormde Kerk wordt geleraard'* (een landelijk gebundeld verzet in die tijd kreeg de naam *Doleantie van 1886*).

A.J.P. ten Hoopen

Tijdens de vergadering ontstond de wens om een Gereformeerde Kerk in Haaksbergen op te richten. Deze kerk zou ook een lokale geloofs-gemeenschap kunnen bieden aan enkele gezinnen uit Haaksbergen die zich al hadden aangesloten bij een Gereformeerde Kerk, evenals aan andere gereformeerden die naar Haaksbergen verhuisden voor werk. Het besluit werd genomen om de Classis te verzoeken een Gereformeerde Kerk in Haaksbergen te stichten. De familie Ten Hoopen stelde hiervoor grond en financiën beschikbaar.

Op 16 augustus 1899 werd de kerk in een vergadering van de Classis geïnstitutionaliseerd.

Al eerder, op 31 mei, was een vergunning afgegeven dat *'een gebouw tot uitoefening van de openbare godsdienst gesticht mag worden aan den Zeedijk op het zuidelijkste deel van het perceel en op drie meter afstand van den weg'*.

Vanaf 1 augustus mocht metselaar Langezaal de karakteristieke zaalkerk zonder toren bouwen en al op 3 oktober 1899 werd het kerkje officieel in gebruik genomen.

HAAKSBERGEN, 28 Novr. '99. Ingevolge het besluit der Classis Deventer van 16 Augs. j.l. werd den 3 Octr. l.l. alhier de Gereformeerde kerk geïnstitueerd, en de kerkeraad in zijn ambten en diensten bevestigd door den dienaar des Woords van Enschedé B, Ds. D. J. B. Wyers, thans vertrokken naar de kerk van Batavia. Een groote schare vulde het voor 't eerst in gebruik genomen kerkgebouw. Breide ook deze gemeente zich onder de hoede des Heeren steeds meer en meer uit.

Het adres der kerk is aan haar scriba.

Namens den Kerkeraad,
H. HILHORST, Scriba.

'Het Kerkblad'

oktober/november 1899, 8^e jaargang, nr. 40

3. De tijd van de kerk aan de Zeedijk

3.1. Het 'kerkje van Ten Hoopen'

Dinsdag 3 oktober was de grote dag dat de eerste dienst gehouden werd in de nieuwe kerk aan de Zeedijk, waarbij de 'Ambten en Diensten te dezer plaats' werden ingesteld door de voorganger ds. D.J.B. Wijers (predikant van de Gereformeerde Kerk te Enschede). Na afloop hield de kerkenraad in het kerkgebouw zijn eerste vergadering, die door bijna alle gemeenteleden werd bijgewoond.

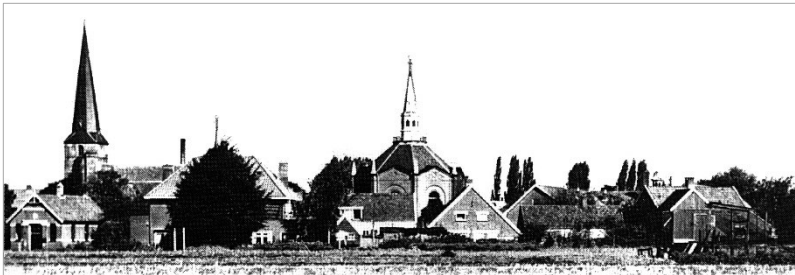

Kerk aan de Zeedijk

De eerste jaren was er nog geen eigen voorganger, maar werd ds. E. Prinsen, predikant in Enschede, de consulent voor Haaksbergen. Direct na de oprichting van de kerk werd er een (betaalde) koster aangesteld, die ook verantwoordelijk was voor het door-de-weekse gebruik.

De hr. Hendrik Waterink werd in 1914 benoemd als 'lerend ouderling'. Er waren toen zo'n 30 kerkleden. Rond die tijd kwam er elektrische verlichting en een orgel (harmonium), zodat er geen voorzanger meer nodig was. In 1927 werd ds. G.J. Breukelaar beroepen en woonde in de gereformeerde pastorie aan de Oostenstraat (wat nu de Jhr. von Heijdenstraat 5 is), schuin tegenover de Hervormde Kerk. Om gezondheidsredenen legde ds. Breukelaar in 1933 zijn ambt neer.

De kerk werd, behalve voor kerkdiensten en vergaderingen, ook gebruikt door de vrouwenvereniging, de breivereniging en de zondagschool.

Kerken van Haaksbergen

van links naar rechts: de Gereformeerde Kerk, de Pancratiuskerk en de Hervormde Kerk

3.2. De oorlogstijd

De gemeente leed een groot verlies in 1940 toen Arend Jan Petrus ten Hoopen ziek werd en overleed, waarmee een tijdperk ten einde kwam. De kerk was algemeen erfgenaam en dankzij de erfenis kon de kerk voortbestaan. De periode was turbulent vanwege de oorlog alsook de vrijmaking, die leidde tot een kerkscheuring in 1944. Op 1 april 1945 werd Haaksbergen bevrijd, maar gemeentelid Lottering, die ook actief was in het verzet, werd door de laatste bezetters doodgeschoten. Hij werd begraven door ds. Wijma.

3.3. De kerk wordt te klein

Het aantal leden van de kerk schommelde, maar rond 1950 steeg het tot 100, wat resulteerde in overvolle kerkdiensten. Onder leiding van ds. De Korte werd er besloten om een nieuwe kerk te laten bouwen. Door de erfenis uit de nalatenschap van Ten Hoopen was er financieel ruimte voor het bouwen van de kerk met pastorie aan de Enschedesestraat. Daarnaast werden er voor het nieuwe gebouw collectes gehouden in kerken in de omgeving, als ds. De Korte daar vooring.

3.4. De voorgangers

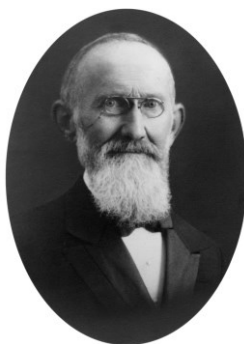
De gemeente is achtereenvolgens geleid door:

- ds. E. Prinsen, consulent (1899 – 1914)
- dhr. H. Watering, oefenaar (1914 – 1926)
- ds. G.J. Breukelaar (1927 – 1933)
- kandidaat F. van Dijk (1934 – 1935)
- kandidaat E. Torenbeek (1935 – 1939)
- kandidaat F.M. Verveen (1939 – 1940)
- kandidaat W. Wijma (1940 – 1943)
- ds. W. Wijma (1943 – 1945)
- ds. H. Retèl (1946 – 1950)
- ds. A. De Korte (1950 – 1954).

Foto's op de volgende pagina.

*ds. E. Prinsen, consulent
(1899 – 1914)*

*dhr. H. Waterink, oefenaar
(1914 – 1926)*

*ds. G.J. Breukelaar
(1927 – 1933)*

*ds. W. Wijma
(1940 – 1943 – 1945)*

Van de kandidaten F. van Dijk (1934 – 1935), E. Torenbeek (1935 – 1939) en F.M. Verveen (1939 – 1940) zijn helaas geen foto's beschikbaar

*ds. H. Retèl
(1946 – 1950)*

*ds. A. De Korte
(1950 – 1954)*

4. De tijd van de kerk aan de Enschedesestraat

4.1. Het Maranatha-kerkgebouw

De Maranathakerk is ontworpen door architect J. Schuitemaker, gebouwd door aannemer Zeevalk en op 29 oktober 1954 in gebruik genomen. Een schetsontwerp van de bouwmeester dateert van mei 1952.

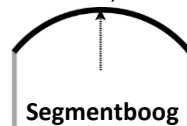
Het gebouw is een zaalkerk (een eenbeukige kerk met een rechtehoekige plattegrond): een in de gereformeerde kerkbouw gangbaar kerktipe. Zoals dikwijls bij een Gereformeerde Kerk ontbreekt een toren.

Via de ingang in de korte voorgevel aan de Enschedesestraat treedt men het gebouw binnen. Men komt dan eerst in een garderobe-ruimte, die in verbinding staat met de eigenlijke kerkruimte. Boven deze garderobe bevindt zich een orgeltribune. Vervolgens betreedt men de eigenlijke kerkruimte.

Maranatha

Het voornaamste element van de protestantse inrichting, de kansel, stond tot 1973 midden tegen de tegenovergelegen blinde achtermuur. In dat jaar is hij verplaatst naar een positie kort voor de lange rechtermuur. De preekstoel heeft een architectonisch accent gekregen door de nis, die erachter in de muur is uitgespaard. Deze nis heeft - evenals de vensters en de overdekking - een segmentboogvorm¹. Dit type boog is in de architectuur van na de Tweede Wereldoorlog dikwijls toegepast, behalve in de katholieke kerkbouw.

Na de eeuwwisseling is de kerkinrichting veranderd naar de oorspronkelijke kijkrichting, waarbij de preekstoel weer voor de achtermuur geplaatst werd.

¹ Een segmentboog is een boog die de vorm heeft van een cirkelsegment

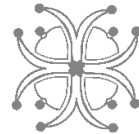

Het interieur is gedeeltelijk uitgevoerd in schoonmetselwerk (ook wel: niet gepleisterd metselwerk): het onderste gedeelte van de muren en een groot deel van de achtermuur. Het overige gedeelte van de bakstenen is gepleisterd. De in het zicht komende bakstenen zijn binnenwerks geel.

Buitenwerks, waar zij dunner zijn, hebben zij een donkerrode kleur. Ondanks het feit dat bijna uitsluitend traditionele bouwmaterialen zijn toegepast, vinden wij er ook moderne materialen (de stalen raamkozijnen).

De overdekking van het inwendige bestaat uit een plafond van hardboard. Dit plafond rust op dunne houten kapbalken van segmentboogvorm, die op hun beurt gesteund worden door muurstijlen (stijlen tegen een muur), die aanzetten op zware kraagblokken (in het muurvlak bevestigde, dragende blokken). Muurstijlen en kraagblokken zijn ook van hout. De gebruikelijke korbelen (schuine schoorbalken) tussen de muurstijlen en de kapbalk ontbreken in dit geval. De spatkrachten (krachten ten gevolge van het uitwijken) van de kapconstructie worden buitenwerks opgevangen door steunberen (muurverzwaringen, die meestal ver uitsteken). Deze hebben echter de dikte van forse lisenen (weinig uitstekende muurverzwaringen).

Bijzonderheden: Deze kerk is een goed voorbeeld van Wederopbouwstijl. Zij is buitenwerks opgetrokken van fraaie handvormsteen en heeft een interessante entreepartij, die een mooi geheel vormt met de naastgelegen pastorie. Het interieur van de kerk is zeer sober. De naam 'Maranatha' is in witte smeedijzeren letters op de muur bevestigd. In dezelfde stijl is een wit smeedijzeren Hugenotenkruis op het hoogste punt van de voorgevel geplaatst. Dit was een geschenk van de aannemer die de kerk bouwde.

4.2. De financiering

Voor de bekostiging van het kerkgebouw Maranatha kon gebruik gemaakt worden van de erfenis van Ten Hoopen. Daarnaast werden er voor het nieuwe gebouw collectes gehouden in kerken in de omgeving, als ds. De Korte hier voorging. Na de bouw was er geld over. Voor de Maranathakerk is er zodoende nooit een hypotheek geweest en ook was de financiële situatie gezond. In de jaren na de eeuwwisseling waren inkomsten en uitgaven altijd in evenwicht, zonder dat er grote schulden of bezittingen (behalve het kerkgebouw) waren.

Impressie kerkgebouwen

4.3. Ontwikkelingen

Op 29 oktober 1954 werd de kerk in dienst gesteld door ds. De Korte. Vanaf de ingebruikname van het kerkgebouw zijn er een aantal interessante ontwikkelingen geweest.

Tot 1963 werd de pastorie bewoond door de dominee, daarna werd deze verhuurd voor bewoning en weer later was er kleuterschool in gevestigd. Hierna werd het een Gemeentecentrum om als vergader- en ontmoetingsruimte te dienen. Er werden catechisaties, jeugdactiviteiten, koffiemomenten, enzovoort gehouden. De jeugd heeft meegedacht over de inrichting zodat ook zij er een goede plaats konden vinden.

In 1971 werd het jeugd-clubwerk opgezet en in 1976 leidde dit tot de oprichting van de G.J.V. (Gereformeerde Jongeren Vereniging).

In 1976 werd de cirkelstructuur ingevoerd, waarin de organisatie van de kerkenraad en commissies overzichtelijk werd weergegeven. Later werd gesproken over een 'buitenste ring' voor activiteiten die wel ondersteund werden, maar niet onder de verantwoordelijkheid van de kerkenraad vielen, zoals de Alpha-cursus en Sonrise – initiatieven met een meer evangelisch karakter. De cirkelstructuur bleek een stabiel model en bleef veertig jaar bestaan.

In 1982 is het Maranatha Koor opgericht dat in de kerk oefende en ook regelmatig medewerking verleende aan de kerkdiensten.

In 1995 was er een 24-uurs kerkdienst, de Maranathon, georganiseerd door een groep catechisanten onder leiding van de voorganger Gerrit Bouwhuis om geld voor de straatkinderen in Jaffa (Israël) in te zamelen. Deze actie was een groot succes en de groep bracht de opbrengst zelf naar Israël.

*Maranathon
(sculptuur)*

Tot in de jaren '90 werden er 's zondags twee diensten gehouden: 's morgens om 10 uur en 's avonds om 19 uur. Vaak waren er 80-100 personen in de ochtenddienst (soms meer) en 30-40 personen in de avonddienst. Deze avonddienst werd afgeschaft nadat het bezoek aan deze diensten sterk afnam. Hierna werden op zondagavond regelmatig Sing-Ins gehouden, waarbij Spark fungeerde als de vaste 'huisband' waarbij veel opwekkingsliederen en passende popsongs werden gezongen.

4.4. Activiteiten

De Maranathakerk en het Gemeentecentrum zijn altijd plaatsen geweest van vele activiteiten, eerst van de Gereformeerde Kerk, na de fusie ook van de *Protestantse gemeente te Haaksbergen-Buurse*.

Behalve voor kerkdiensten, vergaderingen en catechisaties, denken we daarbij ook aan het koffiedrinken op woensdag, de jeugdkoffie, de buffetten van Kerk in Actie (in de kerkzaal, het Gemeentecentrum, maar bij goed weer ook in de tuin), activiteiten tijdens de startweek, spelletjesmiddagen, de Kerst-Ins op 2^e Kerstdag en creatieve workshops (schilderen, bloemschikken en het versieren van de Paaskaars).

Jaarlijks werden kledinginzamelingen gehouden. Via Dorcas kwam de kleding dan in het oosten van Europa terecht. Ook met opbrengst voor diaconale doelen waren de boekenmarkten, buffetten en oliebollenverkoop.

Er waren bijeenkomsten die meer verdieping brachten: gesprekskringen en boekbesprekingen en inleidingen op diverse onderwerpen.

Noemenswaard zijn de bezoeken van Rod en Marja Boatman-Glashouwer waarbij zij vertelden over hun werk in Kitwe, Zambia, en de 60+ middagen, de kerstbijeenkomsten voor 60-plussers.

De nieuwjaarsreceptie werd op zondag na de kerkdienst in de kerk gehouden. De handen werden uit de mouwen gestoken om de stoelen heel vlot te verwijderen en hapjes en drankjes binnen te brengen. Om daarna het jaar op een gezellige manier te beginnen.

Na de fusie in 2016 is het kerkgebouw nog regelmatig gebruikt voor vespers (waaronder de oecumenische vespers in de veertigdagentijd), bij de diensten van Jeugdkerk en voor het kinderkerstfeest. Ook voor gemeentevergaderingen bleek de Maranathakerk een geschikte locatie. Het Taizékoor heeft hier diverse keren ingezongen wanneer er werd meegewerkt aan de Kerstsamenzang in de Pancratiuskerk.

Rond 2018 werd er meer en meer nagedacht over de verkoop van de Maranathakerk en werden activiteiten overgeplaatst naar de Richtershof. Toch bleef de Maranathakerk gastvrij naar de Rainbowkids, Sirkelslag, Kerkcafé, Boekenmarkt, startweekactiviteiten en in 2021 ook voor een rommelmarkt. Maar de periode met de COVID-19-pandemie heeft ervoor gezorgd dat het gemeentelven op een lager pitje brandde en dat zagen we ook terug in het gebruik van de Maranathakerk.

4.5. Zingen

Na de psalmen in oude berijming kwam er in 1967 een nieuwe psalmberijming, vooraf gegaan door de '119 Gezangen' in 1962. In 1973 verscheen het 'Liedboek voor de Kerken' met 150 psalmen en 491 gezangen.

Vaak werden er nog andere toepasselijke liederen gezongen, eerst uit een losbladig mapje. Naderhand werd in de kerk de 'Evangelische Liedbundel' geïntroduceerd. Deze werd grotendeels buiten gebruik gesteld door de invoering in 2013 van de Liedbundel 'Zingen en bidden in huis en kerk' met 1016 liederen (psalmen en gezangen).

4.6. Het orgel

Het orgel kwam uit Alkmaar en is lange tijd bespeeld door Jan van der Schoor, als ondersteuning tijdens de gemeentezang. Hij wist er veel volume uit te halen. En als de dominee tijdens een herdenkingsmoment 'vergat' om het Wilhelmus aan te kondigen, dan zette hij dat onverstaanbaar in.

De organisten waren:

- Johan 'uit Goor'
- Wim Huizinga
- Leen Vermij
- Jan van der Schoor
- Jan ten Hove
- Marcel Busschers
- Wim Fransen
- en Peter Slotman als invaller.

Orgel van de Maranathakerk met organist Jan van der Schoor

4.7. Betrokkenheid

De betrokkenheid van de gemeenteleden rond de Maranathakerk was zeer groot: uit bijna ieder huisadres werden wel één of meer functies ingevuld. Zo werd er wel gezegd dat er meer vrijwilliger-functies waren dan leden van de kerk. En daardoor waren er heel veel kerksleutels in omloop.

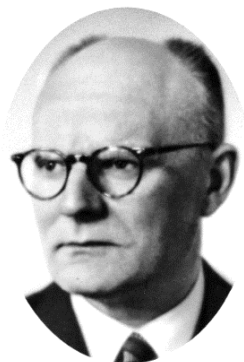
Behalve in de kerkenraad waren ook veel gemeenteleden actief bij de Kindernevendienst, Liturgiecommissie, de organisatie van de Startweek, Kommissie van Beheer, kerkschoonmaak, tuinverzorging, Werkgroep Jeugd, Zending/Werelddiaconaat (Kerk in Actie), de techniek en als koster.

4.8. De voorgangers

In de Maranathakerk hebben veel predikanten op de kansel gestaan. De eigen voorgangers waren:

- ds. De Korte, 1950 – 1954
- ds. Vrugink, 1955 – 1963
- ds. De Feyter, emeritus predikant, 1964 – 1969
- ds. Favier, 1974 – 1978
- ds. Hoogsteen, 1979 – 1983
- dhr. Bouwhuis, pastoraal werker, 1985 – 2003
- ds. Elzenga, 2004 – 2016 (fusiejaar) – 2020.

Daarnaast zijn er ook diverse gastvoorgangers geweest, waaronder voorgangers uit de Nederlands Hervormde Gemeente en de Rooms-Katholieke parochie.

*Ds. De Korte
(1950 – 1954)*

*Ds. Vrugink
(1955 – 1963)*

Ds. De Feyter
(1964 – 1969)

Ds. Favier
(1974 – 1978)

Ds. Hoogsteen
(1979 – 1983)

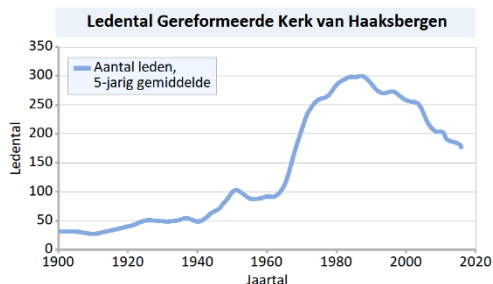
Dhr. Bouwhuis,
pastoraal werker
(1985 – 2003)

Ds. Elzenga
(2004 – 2016 – 2020)
2016 was het fusiejaar

5. Ledentallen

Tot in de jaren '80 steeg het aantal leden van ongeveer 30 naar 300, waarna het geleidelijk afnam en de ontkerkelijking ook in Haaksbergen merkbaar werd. In 1950 was de kerk aan de Zeedijk te klein geworden vanwege de groei van de gemeente.

6. Fusies

In 1983 is er in Haaksbergen een begin gemaakt met het Samen Op Weg-proces, waarbij naar samenwerking met de Nederlands Hervormde Gemeente gezocht werd (al werd een eerste gezamenlijke dienst al op 27 april 1975 gehouden). De samenwerking verliep met wisselend succes, ook vanwege de cultuurverschillen.

Vanaf 2000 waren er gezamenlijke diensten en ontstond samenwerking bij de activiteiten voor werelddiaconaat en bij het jeugdwerk, zowel met de jongerenclubs als de catechisatie en jeugddiensten.

In 2004 werd de PKN opgericht, de landelijke *Protestantse Kerk in Nederland*, waarin de Gereformeerde Kerken in Nederland, de Nederlands Hervormde Kerk en de Evangelisch-Lutherse Kerk fuseerden. In Haaksbergen bleven de Gereformeerde Kerk en de Nederlands Hervormde Gemeente zelfstandig tot aan hun fusie in 2016. Toen het plaatselijke fusieproces goed op gang kwam, werden er steeds vaker gezamenlijke diensten gehouden in Protestantse Kerk (de nieuwe naam voor de Hervormde Kerk) en vanaf 2016 vonden daar alle zondagse kerkdiensten plaats. Op zondag 27 december 2015 werd er voor het laatst een kerkdienst op zondagochtend in de Maranathakerk gehouden.

De *Protestantse gemeente te Haaksbergen-Buurse* is gevormd door een fusie op 1 september 2016, notarieel

**Protestantse gemeente
Haaksbergen-Buurse**

een vindplaats van geloof, hoop en liefde

bekrachtigd op 31 augustus 2016. De zondag daarna, 4 september, was er een ontbijt in de Maranathakerk en volgde een wandeling naar de Protestantse Kerk aan de Jhr. von Heijdenstraat voor het vieren van de fusiezondagdienst, waarin de ambtsdragers bevestigd werden.

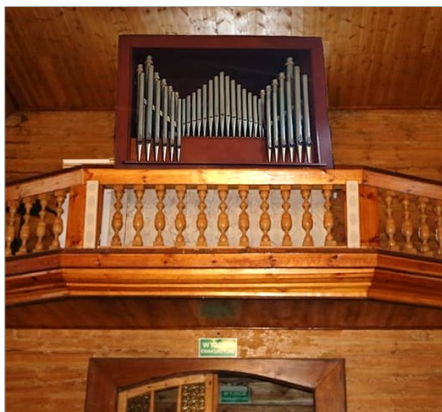
7. Verkoop van de Maranatha-kerkgebouwen

Na de fusie in 2016 zijn de kerkgebouwen nog een aantal jaren in bezit gebleven van de gefuseerde *Protestantse gemeente te Haaksbergen-Buurse*. Nadat de afgesproken 5 jaar rust waren verstreken, werden stappen ondernomen om tot verkoop over te gaan. In 2022 zou de verkoop plaatsvinden, mede omdat de kerk niet meer voor kerkdiensten en jeugdwerk gebruikt werd. De toestroom van de jongere jeugd verminderde en voor andere activiteiten werden mogelijkheden gezocht in de Richtershof en de voormalige kosterwoning in het Richtershuis.

Langzaam werd de inventaris verdeeld onder geïnteresseerden. En de bewoners van de bovenetage van het Gemeentecentrum hebben met behulp van het College van Kerkrentmeesters een nieuw onderkomen betrokken.

*Het orgel, gedemonteerd,
vlak voor vertrek naar Polen*

Het orgel in Jaminy, Polen

Het orgel werd gedemonteerd en heeft een nieuwe plek gevonden bij de Parochie van Sint Mattheüs de Apostel (Jaminy 14, 16-310 Sztabin, Polen).

Statenbijbel

De Statenbijbel, de doopschaal, het avondmaalsstel en een collecteschaal worden bewaard in de kerk aan de Jhr. von Heijdenstraat. Hier is ook het archief opgeslagen met onder andere de kerkenraadsnotulen en het testament van A.J.P. ten Hoopen.

Doopvont

Het Hugenotenkruis, dat de nok van de voorgevel van de kerk sierde, is verwijderd, opgeknapt en op een sokkel in de tuin bij de hoofdingang van onze kerk aan de Jhr. von Heijdenstraat geplaatst.

Hugenotenkruis op sokkel

Antependia

De antependia hebben gezamenlijk een mooie bestemming gekregen in kerkelijke vieringen in de Evangelisch-methodistische Gemeenschap in Schleiz/Thüringen.

In 2022 zijn het kerkgebouw en de voormalige pastorie aangeboden aan de gemeente Haaksbergen voor de opvang van vluchtelingen uit Oekraïne. Gedurende een korte periode zijn er voor dat doel meubels opgeslagen. Nadat de gemeente besloot deze gebouwen verder niet te willen benutten, is de verkoop in gang gezet. In februari 2023 werden ze verkocht aan een familie, die er na een grondige verbouwing is gaan wonen. In 2025 ontvingen zij de Albert Rozemaprijs voor de zorgvuldige transformatie.

De Maranathakerk is bijna 70 jaar een gebouw geweest waar het geloof beleefd werd en vele mensen verbinding gezocht en gevonden hebben.

Impressie kerkgebouwen

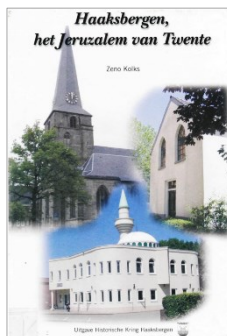
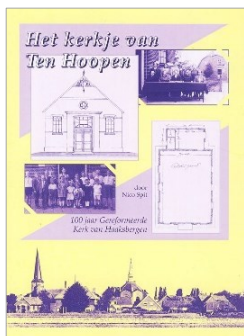
8. Bronnen

Bij deze beschrijving van de geschiedenis van de Gereformeerde Kerk van Haaksbergen is dankbaar gebruikt gemaakt van de volgende bronnen:

- www.gereformeerdekerken.info/?s=haaksbergen
- *Het kerkje van Ten Hoopen: 100 jaar Gereformeerde Kerk van Haaksbergen*, door Nico Spit, ISBN 90-9013225-2, verkrijgbaar bij de Historische Kring Haaksbergen
- *Haaksbergen, het Jeruzalem van Twente*, door Zeno Kolks, verkrijgbaar bij de Historische Kring Haaksbergen en ook online te vinden
- Het Maranatha-bulletin: *Maranatha, kerkgebouwen aan de Enschedesestraat 14 – 16 in Haaksbergen*.

Dit lezenswaardige boekje is uitgegeven als herinnering aan de kerkgebouwen waarin bijna 75 jaar verbondenheid in geloof, hoop en liefde ervaren werd. Het bevat een groot aantal persoonlijke herinneringen van gemeenteleden uit de tijd dat deze gebouwen een kerkelijke functie hadden.

Het Maranatha-bulletin kan voor € 5,-- (incl. verzending!) besteld worden bij: hiemstra001@gmail.com; het bedrag kan overgemaakt worden op rekeningnummer NL 90 RABO 0118 0989 42 t.n.v. College van Kerkrentmeesters Protestantse gemeente Haaksbergen-Burse (vergeet niet uw adres te vermelden).

Ook interessant: het artikel *Het gereformeerde kerkje aan de Enschedesestraat*, door Clemens Wentink, verschenen in [Oald Hokseberge, 2023 nr.1, p5692](#), uitgegeven door de [Historische Kring Haaksbergen](#) en ook online te vinden.

Samenstelling: Dick van Harten, februari 2025

Maranatha: Kerk en Gemeentecentrum in 2022